

slides mere paa det gennemgaaende Materiel, fordi der haves saadanne gennemgaaende Vogne. Jeg vil meget anbefale, at Spørgsmaalet tages op til Overvejelse. Jeg er mest tilbøjelig til at tro, at hvis man træffer denne Forbedring, og hvis man fra tysk Side er villig til at bringe Vogne til Vamdrup halvanden Time hurtigere end nu, vil man kunne spare vor Postroute Korsør—Kiel, som jeg maa antage kun opretholdes af nationale Grunde og som koster ret betydeligt.

Foruden dette Spørgsmaal, der maa siges at have Interesse ikke blot for de nysnævnte Landsdele, men for det hele Land, vil jeg gerne have Lov til ganske kort at fremdrage et andet Spørgsmaal, der kun har lokal Interesse for den By, som jeg ganske særlig interesserer mig for. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa Overkørselsforholdene ved Odense, som ere ganske enestaaende her i Landet. En By vil naturligvis med Glæde hilse ny Jernbaneanlæg, og for saa vidt man inddrager en Vej til Trafik for Togene, vil man naturligvis gerne have, at der kommer det ene Spor ved Siden af det andet, men naar der kommer 6—8 Spor over en Hovedadgangsvej til Byen, en Vej, der er ved at blive Gade, og ikke alene Togene gaa over denne Vej, men den ogsaa bruges til Rangering, ja saa ere Forholdene saa enestaaende, at Byen virkelig maa have Krav paa, at der sker en Forandring. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at Ministeren ikke personlig kender dette Forhold, men jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa det og udtale Ønsket om, at det snart maa blive noget forbedret.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg kan ikke nægte, at af de Talere, der have haft Ordet i Dag, sympatiserer jeg mest med det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup). Jeg ser absolut ikke saa lyst paa Forholdene som den højtærede Minister og det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Uden at jeg paa nogen mulig Maade vil bruge Ord som „fortvivlet“ om Situationen, forekommer det mig, at den ser noget betænkelig ud. Jeg giver ganske vist min gode Ven, det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs), med hvem jeg for Resten ikke altid er enig i politisk Henseende, fuldkommen Ret i, at man ikke paa nogen Maade kan kalde Situationen farlig, naar der er saa mange Skatteobjekter tilbage, som kunne give Penge i

Kassen; men det forekommer mig, at naar det ikke bliver klart angivet, at vi skulle have ny Skatter, og der i det hele taget ikke bliver anvist ny Veje til at opnaa ny Indtægter til Dækning af de kolossale Udgifter, der er Tale om, kan der ikke godt være Tale om andet end at gaa til Laan og atter Laan, som det ærede 12. kongevalgte Medlem (Estrup) bemærkede, og dette forekommer mig, som det ogsaa blev sagt, at være en farlig Vej. Naar et almindeligt Menneske, f. Eks. en Landmand, først bruger sine Renter og dernæst Kapitalen og prioriterer til Skorstenen og endelig optager Laan, saa siger enhver om ham, at han er en temmelig uheldig Finansmand. Men noget lignende vil blive sagt om Staten. Jeg beklager, dersom vi atter skulle ind paa ny Laan i Stedet for at søge ny Indtægter, men der er ganske sikkert ogsaa, som det ærede 12te kongevalgte Medlem udtalte, en anden Vej at gaa, nemlig at vente med de store Foretagender, indtil man kan sige, at man har Raad til dem. Paa den Maade bære almindelige fornuftige Privatmænd sig ad, og de, der gaa den Vej, blive sjældent fattige, de blive tværtimod i Almindelighed ret velstaaende. Det forekommer mig nu, at vi saa overordentlig godt kunne vente med mange af de Foretagender, der for Tiden er Tale om, og at det i det hele taget maa indrømmes, at vi for en længere Aarrække kunne være tilfredse med de Love, vi have faaet.

I Betragtning af den noget isolerede Stilling, jeg indtager her i Landstinget, har jeg anmodet om at faa Ordet her ved Finanslovens første Behandling. Jeg skal ikke fordybe mig i Enkeltheder, idet jeg er ganske klar over, at ligesom Tilfældet har været i de senere Aar, vil der heller ikke i Aar blive foretaget væsentlige Forandringer i Finanslovsforslaget. Det kunde altsaa ikke falde mig ind at komme med nogen Kritik over de enkelte Poster, jeg vil kun tale lidt om Budgettet som Helhed. Jeg kan da sige, at det er gaaet mig som vel de fleste andre, at der er noget, jeg er meget tilfreds med, og noget, jeg er utilfreds med i Budgettet. Det, som jeg er tilfreds med, er den Maade, hvorpaa den højtærede Regering stiller sig over for vort Landvæsen. Der har aldrig i den senere Tid været noget Spørgsmaal, som har interesseret Landmændene, aldrig noget Ønske, Landbostanden har fremsat, uden at Regeringen har imødekommet det. Man kan sige, at det er temmelig store Summer, der ydes